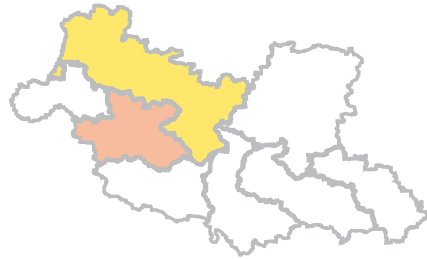

Czesko-polskie połączenia drogowe dla ruchu pieszego, rowerowego oraz samochodowego na Pograniczu Kłodzkim

www.kudowa.pl

Wartość dofinansowania z EFRR 2.805.697,00 EUR
w tym:

Partner wiodący:

Město Náchod (Miasto Náchod) 422.534,06 EUR

Partnerzy projektu:

Město Nové Město nad Metují (Miasto Nové Město nad Metují) 563.870,38 EUR

Gmina Kudowa Zdrój 1.819.292,56 EUR

Celem projektu była poprawa stanu infrastruktury drogowej pogranicza polsko-czeskiego poprzez modernizację stanu technicznego i parametrów dróg lokalnych i regionalnych, wykorzystywanych nie tylko przez turystów zmotoryzowanych, ale także rowerzystów i pieszych, na trasach łączących czeskie miasta Hronov, Náchod, Nové Město nad Metují z polskim miastem uzdrowiskowym Kudowa Zdrój. Aby udostępnić atrakcje turystyczne, w które obfituje region pogranicza (Park Narodowy Gór Stołowych, uzdrowisko Kudowa Zdrój, Adršpašsko-Teplické skály, Náchodsko, dolina Metují) oraz poprawić bezpieczeństwo uczestników ruchu, partnerzy uzgodnili konieczność realizacji inwestycji obejmującej remont nawierzchni 6 odcinków najbardziej problematycznych dróg wraz z chodnikami, oświetleniem i systemami odwodnienia. W przypadku miasta Kudowy Zdroju zrealizowane modernizacje dotyczyły odcinków tras na ul. Kościuszki (modernizacja trasy o łącznej długości 0,89 km, w tym wymiana nawierzchni, parking, chodnik, oświetlenie uliczne) oraz ul. Chrobrego (modernizacja trasy o łącznej długości 0,63 km, w tym wykonanie zatoczek mijankowych, oświetlenie uliczne i modernizacja odwodnienia). Użytkownikom zmodernizowanych tras komunikacyjnych łączących czeskie i polskie gminy zostały stworzone dogodne warunki do bezpiecz-

niejszego, krótszego i szybszego poruszania się pomiędzy poszczególnymi miejscowościami oraz ich zabudowanymi częściami.

Stan: lipiec 2010 r.

Wspólne przygotowanie:

Pierwsze spotkanie grupy roboczej w celu przygotowania wspólnego projektu odbyło się w październiku 2007 r. w Náchodzie i uczestniczyło w nim 15 przedstawicieli miast i gmin. Uzgodniono na nim wspólne przygotowanie projektu. W marcu 2008 r. złożono wspólny wniosek projektowy trzech miast. W okresie od pierwszego spotkania grupy roboczej w październiku 2007 r. do złożenia wniosku projektowego odbyło się w sumie 9 spotkań roboczych, w których wzięli udział przedstawiciele wszystkich partnerów (około 10 osób). Na spotkaniach obecne były także inne osoby reprezentujące miasta i gminy. Partnerzy prowadzili również komunikację za pośrednictwem poczty internetowej, w ramach bezpośrednich spotkań i rozmów telefonicznych. Ponadto partnerzy wspólnie przygotowali dokumentację do opracowania wniosku (wybór odcinków dróg, powołanie zespołu projektowego, opracowanie umowy o współpracy oraz jej załączników, budżet projektu, działania partnerów).

Wspólna realizacja:

Partnerzy po obu stronach granicy realizowali podobne działania w podobnym czasie. Realizacja projektu była powiązana ze sobą po obu stronach granicy co do zakresu i terminów. Każdy z partnerów odpowiadał za swoją część projektu, a podczas wspólnych spotkań roboczych informowano partnerów o postępie w realizacji działań, harmonogramie oraz wykonaniu wskaźników wynikających z umowy.

Wspólny personel:

Partnerzy podczas spotkania w marcu 2008 r. wyłonili wspólny zespół projektowy, składający się z 8 osób. Każdy z partnerów posiadał minimum jednego przedstawiciela w zespole projektowym, który brał udział również w pracach przygotowawczych. Każdy z partnerów zapewnił realizację działań wynikającą z jego części projektu, np. roboty budowlane, nadzór budowlany, kontrola na miejscu realizacji projektu, przygotowanie materiałów do raportów. Wspólny personel tworzyli:

- u partnera wiodącego: główny kierownik zespołu, manager projektu, koordynator działań części projektu partnera wiodącego oraz główny księgowy,
- u partnerów projektu: koordynator działań części projektu danego partnera.

Podczas procesu realizacji projektu partnerzy spotykali się minimum raz na 2 miesiące, w zależności od potrzeb i nagłości danej sytuacji.

Wspólne finansowanie:

Wspólne finansowanie projektu wynikało z obowiązującej zasady partnera wiodącego. Partner wiodący założył konto prowadzone w euro, przez które przepływały refundacje dla wszystkich partnerów. Każdy z partnerów pokrył swój udział we wspólnych kosztach, które powstały w związku z przygotowaniem projektu, jego zarządzaniem, monitoringiem i zakończeniem. Każdy z partnerów posiadał również własny budżet dotyczący realizacji projektu i poniósł nakłady finansowe wspólnego projektu zgodnie z wysokością kosztów na realizację własnej części projektu. Partnerzy na podstawie uchwał rad miejskich zapewnił środki finansowe na realizację projektu oraz prefinansowali projekt ze środków własnych.